

ת"פ 23821/09 - מדינת ישראל נגד חסן סלים בן פואד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 15-09-2023 מדינת ישראל נ' בון פואד (עוצר)

לפני כבוד השופט אברהם אליהם

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חסן סלים בן פואד (עוצר)

הנאשם

זכור דין

מבוא

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעובדות כתב האישום, ללא כל הסדר.

על פי עובדות כתב האישום ביום 24.8.2015 בסמוך לשעה 21:20 רכבו הנאשם וחברו הקטין ליד 2001 (להלן-הקטין) על אופניים شمالיים, הנאשם מאורס לאחוטו של הקטין. השניים הבינו במתלוננת ילידת 1946 שהלכה לפניהם והחליטו לשוד את מכשיר הטלפון הנייד שהחזיקה, בהתאם לכך התנגשו במתלוננת עם האופניים ואחד מהם נטל ממנו את מכשיר הטלפון, כתוצאה מההתנגשות נדחפה המתלוננת אל קיר ונחבלה בידייה. בהמשך מכר הנאשם את מכשיר הטלפון תמורת 1,400 ל"נ.

בהתאם להודהתו הורשע הנאשם בעבירה של שוד בנסיבות חמימות- עבירה לפי סעיף 402(ב)+ 29 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן-החוק).

יובהר כי המאשימה הסכימה כי הסגנור יביא בפני בית משפט את דבריו המתלוננת במשטרה לעניין החבלה, חבלה בזרוע יד שמאל כשלפניהם החוקר הוציא סימן אדום קטן בידה.

עוד יזכיר כי משפטו של הקטין נערך בנפרד בבית משפט לנער, הקטין כפר באשמה והתיק נמצא בשלב של הבאת עדויות ההתביעה.

למען הסדר אבהיר כי מיד לאחר הודהת הנאשם נשמעו הטיעונים לעונש, משהשתמעו מטעוני הסגנור והנאשם כי הוא לא מודה בכל המiosis לו, נדחה הדיון למועד אחר ולאחר שהוחלף הייצוג והנאשם שב ואישר הודהתו בכל המiosis לו, התבקש תסקير מטעם שירות המבחן והצדדים השלימו טיעוניהם.

ראיות לעונש

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

המואשימה הגישה את גילוון הרישום הפלילי של הנאשם (ט/1), ובו שני רישומים:

-התיק הראשון התברר בבית המשפט לנורא, הסתיים ביום 7.4.2013 ללא הרשעה בגין עבירה של סיווע לשימוש ברכב ללא רשות ונטישתו.

-התיק השני התברר בבית משפט השלום בקריות (ת"פ 14-08-5665), הנאשם הורשע ביום 16.7.2015 (ט/2), בגין עבירה של פריצה לעסק וביצוע גנבה, ונדון לעונש של 6 חודשים מאסר בעבודות שירות החל מיום 3.9.2015 ומאסר של 8 חודשים על תנאי למשך שנים, מאסר בר הפעלה בתיק לפניו.

מטעם הנאשם העידה אימו שספרה על הרקע המשפטי, נסיבות הגעתה לארץ ועל אופיו החובי של הנאשם בעבר.

taskir shirot hamban

בתחילת הסכימו הצדדים להסתמך על תסקרים שהוכנו ביום 22.2.15 ו-5.5.2015 במסגרת תיק בית משפט השלום בקריות (ט/3), בהמשך משנתעוררה שאלת הודיעתו של הנאשם והוחלף היציג, הוכן תסוקיר עדכני ביום 16.3.2016.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות למשיו והוא ביטה נכונות ורצן להשתלב בטיפול גמילה מסמים. התמכרותו לסמים היוותה גורם משמעותי, אם כי לא בלבד, ביצוע העבירה. להערכת השירות המבחן שילבו בטיפול גמילה עשוי להפחית את הסיכון להישנות עבירות בעtid, שעומד היום על רמת סיכון גבוהה, لكن המליץ על עונש מאסר בפועל לתקופה אשר מאפשר הפניה לטיפול גמילה במסגרת שב"ס.

יודגש כי מדובר בשינוי ביחס לעמדת השירות המבחן כמתואר בתסקרים (ט/3) שהוצעו השנה לפני כן בפני בית המשפט השלום בקריות. באותו שלב הנאשם לא שיתף פעולה לשם קבלת טיפול גמילה בקהילה ושירות המבחן לא המליץ המלצה טיפולית.

תמצית טענות הצדדים

1. ב"כ המואשימה בטיעונים בכתב (ט/4) ובעל פה ביקשו לקבוע כי מתחם העונש ההולם יועמד על 60-65 חודשים בפועל, להטיל עליו עונש של מאסר בפועל באמצעותו של המתחם ולהפעיל במצבו את עונש המאסר המותנה בן 8 חודשים, בנוסף למאסר על תנאי ופיקוי למחלוננות, לאחר והנאים נושא כתעונש מאסר ביקשו כי העונש יהיה במצבו למאסרו.

בטיעוני המואשימה הושם דגש על חומרת המעשים ועל עיתוי המעשה, הנאשם ביצע את העבירה כחודש בלבד

לאחר הרשותו בתיק אחר ובעת שהוא ממtan לתחילת נשיה בעבודות שירות וכאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בן 8 חודשים. שותפו לעבירה היה קטין בן 14 והשנים עשו שימוש באופנים חמליים כדי לפגוע במתלוננת קשישה כבת 69. בתום הטייעונים התייחסה המאשימה לתוך החקירה העדכני, הסנגור חלק על דרך הצגת הדברים.

2. אשר לטיעוני הסנגור לעונש ATIICHס בעיקר לטיעוני מהישיבה האחורונה, ישיבת 20.3.2016 שנעשתה לאחר שגבשה עדמת הנשם באשר להודאותו והציג תסוקיר עדכני מטעם שירות המבחן. הסנגור ביקש לגוזר על הנשם עונש שהיה מעט לעמלה משנה מיום גזר הדיין (כולל הפעלת מאסר על תנאי) כדי לאפשר לו בתקופה זו להיגמל מסמים. את ימי המאסר יש למנוט לטענות מיום מעצרו 5.9.2015 למרות שבמהלך מעצרו בתיק זה הוא החל לשאת עונש של מאסר בגין עבודות שהוטלו עליו ואוותם לא ביצע בשל מעצרו.

בטיעוני הפנה לשינוי החיווי בהתייחסות הנשם לעבירה ולצורך שלו בקבלת טיפול כמתואר בחקירה העדכני. העבירה בוצעה לטענותו ללא תכנון מוקדם, נסיבות העבירה אין מהחמורות והן מכוננות נסיבות חמורות רק ממשום שמדובר בשני מבצעים. למثالוננת לא נגרם נזק ממשמעותו אלא סימן אדום קטן בזרע.

בהפניתו לחקירה טען כי לנאם סיכון שיקום הצדדים קביעת עונש ברף התחthon של המתחם, לפי ההחלטה במקרים של שוד ספונטני ללא אלימות חמורה המתחם נע בין חצי שנה ל-24 חודשים מאסר, עוד ביקש לזקוף לזכות הנשם את ההפנייה ולקחת האחריות ולהתייחס לנסיבות חייו כפי שעלו מעדות אימו ומتسיקר שירות המבחן.

בתום הטייעונים הביע הנשם צער על מעשיו וחרטה על הפגיעה במתלוננת, ביקש לאפשר לו לקבל טיפול בבית הסוהר כדי להמשיך בחים חדשים כדי שלא יחזור על מה שעשה.

דין

מתחם העונש ההולם

אין מחלוקת כי במקרה זה מדובר באירוע אחד. הנשם פגע במעשיו פגעה חמורה בערכיהם חברתיים שונים: שלום הציבור ובתוכנו, הגנה על תחושות הביטחון האישי והרכוש.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה אדגיש כי מיוחסת לנשם עבירה של שוד בניסיבות מחמירויות, עבירה לפי סעיף 20(ב) לחוק שהעונש המרבי הקבוע לצידה עומד על 20 שנות מאסר.

בע"פ 4841/13 שנדון במאוחד עם ע"פ 5356/13 ספי נגד מדינת ישראל (6.2.2014) התברר עניינים של שני מעוררים שהורשו בעבירה של שוד מכשיר טלפון בידי בניסיבות מחמירויות, האחד נדון ל-18 חודשים מאסר

בפועל והשני ל-30 חודשי מאסר בפועל וכן קבוע בית המשפט העליון:

"עבירה זו חמורה מטבעה, שכן משמעותה היא אלימות או פוטנציאל לאלימות, כי לא אחת ותנגד הקרבן לשוד, ולא אחת ישלוּף השודד נשק חם או קר ויכלה עצמו בקרבן, או יפגע בו כדי להשתיקו; אך - עד כדי רצח (ראו סעיף 300(א)(3) לחוק העונשין). ניתן דעתנו גם לטראומה הנולית לעבירה זו אצל הקרבן. המחוקק בחקש, למצער, להרטיע את הנאים שלפנינו, ומכל מקום להרחקם מן החבורה לתקופה מתאימה... בשנתיים האחרונות זכתה עבירה שוד טלפונים ניידים, מכורה המציאות העגומה, להתיחסות מרובה, תוך שנקבע אף כי התופעה הפכה למכת מדינה, המחייבת החומרה... באשר לקביעת מתחם העונש הולמים - כמובן, לובשת עבירות השוד פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי העונשה הולמים בגין מגוננת.... אין זהה דינה של עבירה שנעבירה תוך פגיעה פיסית אלימה לעבירה שבוצעה על דרך הפחדה בלבד; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה לאחר תכנון והכנה מוקדים לעבירה אקראי-ספונטנית; אין זהה דינה של עבירה שנעבירה בחבורה לדינה של עבירה אדם יחיד; אין זהה דינה של עבירה שנעשתה תוך שימוש בנשק, חם או קר, לעבירה שנעשתה ללא שימוש בנשק; אין זהה דינה של עבירה חד פעמית למסכת שיטית של עבירות".

בע"פ 936/14 אבראה נגד מדינת ישראל (31.8.2014), הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות שוד של מכשיר טלפון בנסיבותech מחייבות, השוד בוצע ביחד עם אחרים ובאלימות, לא חמורה. בית משפט המחוזי בהסתמך על ע"פ 7685/12 אדריס נ' מדינת ישראל (4.4.2013) בו "נקבע מתחם עונשה שנע בין 6 חודשים לריצוי בפועל עד ל-24 חודשים בגין עבירות שוד שבוצעה ללא תכנון מוקדם ולא שימוש בנשק, וכך אשר הנזק שנגרם לקורבן העבירה לא היה חמורי" גזר על הנאשם מאסר בפועל של 18 חודשים, וערעור הנאשם על העונש נדחה.

בע"פ 2849/13 מדינת ישראל נגד טגהה (13.8.2013) נדחה ערעורה של המדינה במקורה בו נדון הנאשם ל-6 חודשים בעבודות שירות, בגין ביצוע 3 עבירות שאחת מהן הייתה שוד מכשיר טלפון בנסיבותech מחייבות, בית משפט חזר על ההלכה כי בעבירות שוד שנעשות "באופן ספונטאני" ללא תכנון מוקדם ללא שימוש בנשק תוך שלנגן העבירה נגרמו נזקים שאינם חמורים, מתחם העונש נע בין 6 ל-24 חודשים מאסר בפועל. בית משפט העליון שם דגש על גלו של הנאשם שהוא בן 19 ביום ביצוע העבירות והעדיף עונשה עם אלמנטים שיקומיים.

אשר לנסיבות הקשורות ביצוע העבירה (סעיף 40ט' לחוק), מקובלת עלי' עמדת הסגנון כי במקרה זה מדובר באירוע "ספרטאני" ללא תכנון מוקדם, לא מדובר במעשה אחר המתлонנות וגם לא מדובר במידעה לגבי גילה של המתлонנות, במהלך נסיעה אקראי על אופניים הבחינו הנאשם וחברו במתلونנות ומיד ביצעו את המעשה הבזוי, עוד אציג כי מוסכם על המאשימה, כפי שהציג הסגנון כי המתлонנות נחלות בידה, בנסיבות ה壮士 סימן אדום קטן על הזרוע.

כתב האישום נוסח באופן שהמעשה מיוחס לשני הנאשם ייחדיו, לא מצוין מירכיב על האופניים מקדים, לא מצוין מי מהשניים נטל את מכשיר הטלפון لكن אתיהם החלקו של הנאשם כזהה לחלקו של الآخر.

אמנם הנזק הפיסי שנגרם למתлонנות אינו חמורי, אך אני משוכנע כי נגרם לה גם נזק נפשי מעצם הטראומה של

תקיפה בשעת לילה בדרך בה בוצעה התקיפה, הדיפה אל קיר באמצעות האופנים, עוד חשוב להזכיר את ממשמעות שלילת המידע שבטלפון מהמתלוננת, ראו לעניין זה ע"פ 8627/14 דביר נגד מדינת ישראל (14.7.2015)

"חטיפת טלפונים סלולריים מידיהם של אזרחים תמיימים הפכה ל"מכת מדינה"...גניבה ושורד של טלפון סלולרי אינם גניבה ושורד של כסף או של חפץ אחר. הסמארטפון הפרק זה מכבר לידיו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידנא, באשר אוצרים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים מחיו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקידו היומיומי - תמונות של עצמו ושל יקרים, כתובות ומספרי טלפון של קרוביים ומカリים, יומן, פתקי תזכורות ולוח שנה, ועוד.... נספ על אובדן הנגשנות והחרדה המתלווה לך, גניבת טלפון סלולרי מהווה גם חדירה למתחם פרטיך ביוטר של האדם. ...גם בהנחה שהגבג הישראלי הממצוע אינו מעוניין בתוכנו של המכשיר הסלולרי, די בדיעה כי הגנבה עלולה להביא להשתה או להפצת מידע ותוכן אישי ורגשי, כדי להעצים את החרדה ואת תחושת אבדן השליתה של קרבן הגניבה. אמרנו דברים שאמורנו כדי להצביע על לך שאין לראות בגניבה ובשורד של טלפון סלולרי עבירה רכוש "רגילה", ומכאן מגמת ההחמרה בענישה בעירות אלה".

ראו גם ע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.2013).

בעת קביעת המתחם יש להתייחס גם לגילו של הנאשם, ליד 20.6.1995, כבן 20 בעת ביצוע העבירה

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה אני קובע כי העונש הרולם במקרה זה הוא מסר במתחם שבין 6 ל- 24 חודשים מסר בפועל.

העונש המתאים

מוסכם על הסגנון, בהתאם לנسبות האישיות וסקיר שירות המבחן כי אין לסתות מהמתבחן לצורכי שיקום במקרה זה.

לחובת הנאשם יש לזקוף את עיתוי ביצוע העבירה, זמן קצר לאחר שנדון לעונש של עבודות שירות ומסר על תנאי בגין עבירת רכוש.

לזכות הנאשם עומדת נטילת האחריות וההודה על הדרך השגואה בה בחר, בהתחשב בנסיבות חייו הקשות, כפי שתוארו בתסקירות ומפי אימו בולט השני החיבוי העולה מהשוואה בין התסקריון שהוקן בתיק זה, תסקירות מיום 16.3.2016 לבין תוכן התסקרים שהוגשו במהלך שנת 2015 לפניו בית המשפט השלום בקריות (ט/3). כפי שעולה מהתסקריון העדכני, הנאשם נחשף לסמים כבר מגיל 13, התמכרותו הובילה אותו לבצע העבירה בתיק זה, כוחותיו מצומצמים להיגמל במסגרת טיפולית בקהילה, אבל הנאשם לפניו שירות המבחן ביטתא נכוונות ורצון לקבל טיפול גמילה בין כותלי בית הסוהר ויש לו עודדו להמשיך בדרך קשה זו ואtan לכך ביטוי בעת קביעת העונש המתאים.

אין מחלוקת כי הנאשם נעצר בקשר לתיק זה ביום 5.9.2015 ומאותו מועד הוא נעצר עד תום ההליכים, לאחר מכן ומעתה זה מנע ממנו לבצע את עבודות השירות שהוא עליו לבצע לפי גזר הדין (ט/2), נקבע כי עליו לשאת באוטם 6 חודשים מאסר בבית הסוהר. המאשימה משומם מה לא הציגה הנתונים לפני מתי ה纯洁 הנאשם לשאת בעונש מאסר במקביל למעצר ובתום הדיון רק הוסיפה כי היא מבקשת שעונש המאסר בתיק שלפני יהיה במצטבר לכל עונש מאסר אחר.

משלא הצינה המאשימה נתונים מדוייקים באשר לתקופה בה היה הנאשם גם עציר וגם אסיר, העדר הנתונים יפעל לזכותו ונכח מיי מעצרו את כל הימים שמיום 5.9.2015 ועד היום, מאחר ואין מחלוקת כי הנאשם אסיר היום, מן הראי כי יתרת המאסר לאחר ניכוי המעצר כאמור תחיל רך בתום מאסר בתיק الآخر.

הפעלת מאסר על תנאי במצטבר

אין מחלוקת כי נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בן 8 חודשים והוא בר הפעלה. מדיניות העונשה באשר למהותו של מאסר מותנה וכוונת החוקן מחייבים הלימה ומשמעותו הוא כי מאסר מותנה יופעל במצטבר (כמפורט סעיף 58 לחוק). ידע כל עברין שתלוים ועומדים נגדו מאסרים מותנים כי בהעדר ונסיבות מיוחדות, העונש הנדחה יופעל במצטבר והוא לא יזכה להקללה, רק משומם שהגדיל והרבה לעשות בפלילים אלא להיפך. ועקרון זה יכול גם כאשר הנאשם נשא בעונש מאסר אחר. ניתן למצוא 3 סעיפים לבניטיים לסוגיה זו בחוק,

סעיף 44 שכותרתו "מאסר נדחה" קובע:

"הטייל בית המשפט עונש מאסר, רשאי הוא לצוות שהעונש יתחיל מן התאריך שקבע".

סעיף 58 שכותרתו "תקופות מאסר זו אחר זו" קובע:

"מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, ישא, על אף האמור בסעיף 45, את שני תקופות המאסר זו אחר זו, זולת אם בית המשפט שחרשוו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, שתני התקופות כולם או מקצתן יהיו חופפות".

סעיף 59 שכותרתו "תחילת המאסר שהופעל" קובע:

"מי שהופעל נגדו מאסר על תנאי יתחל לשלתו ביום הצו המופיע את המאסר, זולת אם ציווה בית המשפט שיתחיל ביום אחר".

اذזכיר את גישת בית המשפט העליון לנition סעיף 45(א) לחוק (שבוטל במסגרת תיקון 113) וכן במקרים בהם מוטלים שני עונשי מאסר באותו תיק. כב' השופט א' לוי הסביר את הרעיון העומד בבסיס הבדיקה בין עונש חופף במצטבר בקשר לאותו סעיף:

"אכן, צבירותם של מספר עונשים תואמים בעיקר לסייעת לסייעת שבה בין מספר עבירות אין כל זיקה, או כאשר חומרתן המופלגת של העבירות מחייבת כי העונשים ירוצו במצטבר. אולם, מקום בו יש לראות במספר עבירות כמשתייכות למסכת עברית אחת, כי אז הכלל הוא כי העונשים בגיןיהם יחפפו זה את זה", רע"פ 4935/12 עמאר נ' מדינת ישראל (13.1.13).

ולסימן אפנה ע"פ 8265/13 מלכיאל נגד מדינת ישראל (10.3.2016) בו נקבע כי הכלל הוא הפעלת המאסר המותנה במצטבר:

"עם זאת סמכות זו נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט, ורשאי הוא לסתות מן הכלל של ברירת המחדל בסעיף 58 לחוק העונשין ולהורות על חיפויו של תקופות המאסר, אם מצא שהאיון "בין האינטראס החברתי במיצוי הדין לבין האינטראס האנושי" נוטה לטובת הליכה לקרואת הנאשם (ע"פ 3503/01 תפאל נ' מדינת ישראל פ"ד נח(1) 865, 872 (2003) מפי הנשיא ברק; ע"פ 4654/03 וליד נ' מדינת ישראל, פסקה 27 (2006)); זאת לשם נקיטת מידת חסד עם הנאשם. ומכל מקום, במסגרת השיקולים על בית המשפט ליתן דעתו לתקליטה ההרעתית של סעיף 58, וכגמורת מכך, לבחון את טיב העבירה שלפניו וזיקתה לעונש הנצבר, באופן אשר יטה את הקפ' לטובת מיצוי דינו של הנאשם על פני נקיטת מידת חסדumo לכל שקיימת זיקה הדזקה בין העבירה הנוכחיית לעבירה שבגינה נצבר העונש (ראו ע"פ 5974/13 מוחמד נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-14 (2014); ע"פ 4716/12 מדינת ישראל נ' דטסה, פסקאות 23-21 (2013))."

לסיכום פרק זה, המאסר על תנאי בן 8 חודשים יופעל במצטבר לעונש המאסר שאטייל בתיק זה ושניהם ייחדי במצטבר למאסר שהוא מרצה כתע.

פתרונות

הנאשם שدد מהמתלוננת מכשיר פלאפון אותו מכר וקיבן תמורתו 1,400 ₪, בהתחשב מכלול הנזקים שנגרמו למתלוננת, מעבר לאובדן המכשיר, הטרואה, הפגעה בביטחוןיה ובפרטיותה ואובדן המידע על המכשיר, אני מעריך את גובה הפיצוי ב-3,500 ₪, מבליל פגוע בזכותו של המתלוננת לתבוע את מלאו נזקה בפורום מתאים אחר.

סיכום

לאור האמור לעיל אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

עונש של 12 חודשים מאסר בפועל. אני מפעיל במצטבר את המאסר על תנאי בן 8 חודשים שהוטל בת"פ 14-08-5665 בבית משפט השלום בקריות כך שבזה"כ עונש המאסר בפועל בתיק זה עומד על 20 חודשים מאסר בפועל, מימי המאסר ינוכו הימים בהם עצור הנאשם מיום 5.9.2015 ועד היום. מהיום יהיה עונש זה במצטבר לעונש המאסר בפועל שהוטל בת"פ 14-08-5665 הנ"ל

4 חודשים מאסר על תנאי. הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שנתיים עבירות אלימות או עבירות רכוש שהוא עון ירושע בשל עבירה זאת תוך תקופה התנאי או לאחריה.

8 חודשים מאסר על תנאי. הנאשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שנתיים עבירות אלימות או עבירות רכוש שהוא עוון וירשע בשל עבירה צחאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

אני מחייב את הנאשם לשלם למילוננט פיצוי בסכום של 3,500 ₪ שיופקד בקופה בית משפט עד לא יוארה מיום 31.12.2016. המאשימה תמסור לזכירות בית המשפט את הפרטים הדרושים לצורך ביצוע התשלום.

אני מפנה את תשומת לב שירות בתי הסוהר להמלצת שירות המבחן להפניית הנאשם לטיפול גמilia מסמים במסגרת שב"ס.

הזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ו, 12 אפריל 2016, בנסיבות המאשימהעו"ד גב' עינב איטסקו-גולד הסגנורעו"ד קוסטה והנאשם באמצעות הלויין.